

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 7. září 2022 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Zápalkové a soudců JUDr. Richarda Petráska a JUDr. Alexandera Sotoláře o odvolání obžalované **Mgr. A. R.**, narozené xxx v xxx, trvale bytem xxx, v současné době bytem xxx proti **rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 21.7.2021** a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že
obžalovaná

Mgr. A. R.,

rozená J., narozená dne xxx v xxx, trvale bytem xxx, v současné době bytem xxx,
se při nezměněném výroku o vině přečinem vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku a dále za sbíhající se přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.4.2022 sp.zn. 3T 62/2020

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

o d s u z u j e

podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 45 odst.2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v **trvání 20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **40 (čtyřiceti) měsíců**.

Podle § 48 odstavec 4 písmeno f) trestního zákoníku je obžalovaná během výkonu tohoto trestu povinna zdržet se neoprávněných zásahů do práv a právech chráněných zájmů poškozených E. H., narozené xxx a D. H., narozeného xxx.

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá povinnost během zkušební doby podle svých sil nahradit způsobenou škodu.

Podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalované ukládá **peněžitý trest** v celkové výši **20 000 Kč** vyměřený podle § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku v počtu 100 denních sazeb ve výši 200 Kč.

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bude peněžitý trest zaplacen v měsíčních splátkách ve výši 2 000 Kč, splatných vždy do každého 20. dne v měsíci s tím, že první splátka musí být zaplacená do 20. dne v měsíci následujícím po měsíci, v němž tento rozsudek nabude právní moci, a to pod ztrátou výhody splátek.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu, který byl obžalované uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.4.2022 sp.zn. 3T 62/2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 21.7.2021, sp.zn. 2T 43/2021 byla obžalovaná Mgr. A. R. uznána vinnou přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr.zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustila tím, že *v době od 16.11.2016 do dne 3.12.2020, kdy jí bylo sděleno obvinění, na různých místech, a to i v Xxx, psychickým nátlakem nutila poškozené seniory E. H., narozenou xxx, a D. H., narozeného xxx, aby jí za pro ně nevyhodných podmínek a proti jejich vůli prodali jejich nemovitost, chalupu s pozemky v obci xxx, okres xxx, kterou v předchozí době od 14.9.2016 nabízelí k prodeji z důvodu vyššího věku, kdy je již vysílalo o nemovitost pečovat, prostřednictvím realitní kanceláře xxx, s.r.o., v obci xxx, za částku 3 700 000 Kč, obžalovaná o tuto nemovitost projevila zájem za kupní cenu 3 456 000 Kč, do nemovitosti bez předchozího souhlasu poškozených nastěhovala movité věci, aniž však podepsala rezerváční smlouvu, přestože k tomu byla realitní kancelář využívána, opakovaně se nedostavovala k notáři k podpisu kupní smlouvy, kde před podpisem měla poškozeným prokázat, že disponuje finančními prostředky na úhradu kupní ceny, načež poškození dne 14.11.2016 realitní kancelář dali pokyn, aby dále již s obžalovanou pro ztrátu důvěry o koupi nemovitosti nejednala, a realitní kancelář toto obžalované oznámila, obžalovaná dne 16.11.2016 dne podala u Okresního soudu v Klatovech, sp. zn. 7C 249/2016 žalobu o nabrání projevu vůle, podpisu kupní smlouvy za poškozené a téhož dne podala ke Katastrálnímu úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálnímu úřadu v Klatovech, žádost, aby byl soudní spor o nemovitost vyznačen v katastru nemovitostí, a tím poškozeným bránila, aby nemovitost prodali jiným*

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

žájemcům, poté poškozené krátce před nařízeným soudním jednáním dne 14.3.2017 navštívila v jejich bydlišti na adrese v Xxx – xxx, a zde na poškozené čtyři hodiny činila nátlak, že jí musí nemovitost prodat za sníženou kupní cenu v částce 2 500 000 Kč, tedy o 956 000 Kč méně, než činila její údajná počáteční nabídka, jinak se s nimi bude soudit do konce jejich životů a i poté dále s jejich synem, s ultimátem do 20.3.2017, a když tito nadále nesouhlasili, k nařízeným soudním jednáním se nedostavovala a činila obstrukce, aby soudní řízení co nejdéle protahovala, a poté co Okresní soud v Klatovech, sp. zn. 7 C 249/2016, dne 10.5.2018 vydal rozsudek, jímž žalobu obžalované zamítl, a tento nabyl právní moci dne 28.12.2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni, sp. zn. 56 Co 247/2018, ze dne 15.11.2019, zcela účelově podala dne 4.11.2019 totožnou žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 a současně opětovně žádost katastrálnímu úřadu o vyznačení poznámky soudního řízení k uvedené nemovitosti, přičemž poté co Obvodní soud pro Prahu 1, sp. zn. 13 C 239/2019, dne 28.1.2020 rozhodl o zastavení řízení pro překážku věci pravomocně rozhodnuté, poškozené dne 20.3.2020 opět navštívila v místě jejich trvalého bydliště, kde jim před domem v Xxx, xxx, zopakovala, že pokud jí nemovitost neprodají za kupní cenu 2 500 000 Kč, bude se s nimi soudit až do konce jejich života, poté dne 31.3.2020 podala do usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 odvolání, které odůvodnila po průtazích, kdy nepřebírala poštu, až dne 23.8.2020, načež usnesení nabylo právní moci dne 16.11.2020 na základě usnesení Městského soudu v Praze, sp. zn. 68 Co 348/2020, a tímto mnohaletým účelovým nátlakem na poškozené seniory způsobila negativní dopad na jejich psychické zdraví, což se u poškozeného D. H. projevilo afektivní labilitou, především ve smyslu snížení nálady (xxx), zvýšené úzkosti a obav, a u poškozené E. H. došlo k narušení psychiky s projevy poruchy spánku, změnou nálady ve smyslu až depresivní symptomatiky reaktivní, a dále xxx, čímž zhoršila kvalitu jejich života a za toto jednání jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání třicetišesti měsíců a také povinnost zdržet se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů E. H., narozené xxx a D. H., narozeného xxx.

2. Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná odvolání. Obžalovaná nalézacímu soudu vytýká, že jednal v její nepřítomnosti, čímž jí byl odepřen přístup k soudu, a to přesto, že včas požádala o odročení hlavního líčení ze zdravotních důvodů. Obžalovaná tvrdí, že v den konání hlavního líčení byla hospitalizována s úrazem v nemocnici. Soud I. stupně údajně provedl v nemocnici dotaz, na který nemocnice údajně odpověděla, že obžalovaná tam hospitalizována nebyla. Tato informace se však nezakládá na pravdě. Obžalovaná tvrdí, že potvrzení o hospitalizaci předloží při jednání.
3. Obžalovaná také namítá, že její jednání nelze posoudit jako trestný čin, neboť se pouze domáhala svých práv. S manželi H. uzavřela několik ústních smluv, které poškození nedodrželi, a proto se obrátila na soud. Obžalovaná také navrhla doplnění dokazování osobním výsledkem svědka Ing. J.L., který měl být přítomen jednání s poškozenými, při kterých došlo k uzavření ústních dohod, které se dají označit jako smlouvy o uzavření budoucích smluv. Motivem jednání obžalované je pouze vážný zájem o koupi jejich nemovitosti, nikoliv snaha manželům H. jakkoliv ublížit.
4. Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku a správnost postupu řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání obžalované není důvodné. Je třeba konstatovat, že řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, bylo provedeno bez procesních vad a byla dodržena příslušná ustanovení trestního řádu, zajišťující právo obžalované na obhajobu. Soud I. stupně provedl v hlavním líčení dokazování v rozsahu potřebném pro objasnění věci, v odůvodnění svého rozhodnutí se vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a vysvětlil, jak vyhodnotil provedené důkazy a k jakým závěrům dospěl. V tomto směru nelze soudu I. stupně nic vytknout.
5. Pokud jde o namítané procesní pochybení, spočívající v tom, že obžalovaná se nemohla účastnit hlavního líčení a přesto soud jednal v její nepřítomnosti, v tomto postupu odvolací soud žádnou

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

vadu neshledal. Obžalovaná ve svém odvolání tvrdí, že v době konání hlavního líčení byla hospitalizována s úrazem v nemocnici a potvrzení o hospitalizaci předloží u soudního jednání. Obžalovaná však nic takového neučinila. U veřejného zasedání, které bylo u odvolacího soudu konáno dne 30. března 2022, předložila pouze výpis z osobního účtu pojišťence obsahující přehled vynaložených finančních prostředků za poskytnuté zdravotní služby. Z tohoto výpisu vyplývá, že obžalovaná čerpala zdravotnické služby ve dnech 19.7., 20.7 a 21.7.2022. Odvolací soud požádal Ústřední vojenskou nemocnici o sdělení, zda byla obžalovaná ve dnech 19.-21.7.2022 ošetřena v této nemocnici a z jakého důvodu. Se souhlasem obžalované soud vyžádal i kopii lékařské dokumentace. Ze sdělení ÚVN ze dne 13.4.2022 vyplývá, že obžalovaná byla ošetřena v ÚVN na oddělení Emergency ve dvou termínech a to ve dne 19. a 21.7.2021. Dne 19.7.2021 byla ošetřena xxx a 21.7.2021 byla vyšetřena neurologem pro bolesti hlavy a krční páteře. Obžalované byla ordinována xxx, klidový režim, převazová péče, analgetika, rehabilitace a psychiatrické vyšetření. Z přiložených lékařských zpráv soud zjistil, že obžalovaná byla dne 19.7.2021 převezena do ÚVN rychlou záchrannou službou, neboť jí nalezla dcera ležící na zemi u konferenčního stolu. Lékař zjistil xxx xxx xxx. xxx. Bylo jí doporučeno psychiatrické vyšetření a převaz ruky za dva dny cestou chirurgické ambulance na poliklinice v místě bydliště a ledovat oblast pravého lokte a hlavy. Obžalovaná byla z nemocnice propuštěna 20.7.2021 v 00.55 hod. Znovu se obžalovaná dostavila na oddělení Emergency dne 21.7.2021, kde byla ve 23.16 hodin ošetřena. Uvedla, že přichází pro bolest hlavy. Obžalované byl ordinován xxx, suché teplo na oblast C páteře a po odeznění akutních obtíží doporučena rehabilitace páteře pod odborným dohledem. Z těchto listin vyplývá, že obžalovaná nehovoří pravdu, když tvrdí, že byla dne 21.7.2021 dopoledne hospitalizována v ÚVN. Výpis ze zdravotnické dokumentace prokazuje opak. Obžalovaná byla sice v ÚVN opakovaně ošetřena, nicméně poprvé nemocnice opustila dne 20.7.2021 v 0.55 hod. a znovu lékařské vyšetření vyhledala až 21.7.2021 ve 23.16. Tržnou ránu dlaně a pohmoždění lokte ani odvolací soud nepovažuje za zranění, která by jí bránila v účasti u hlavního líčení dne 21.7.2021 v 9.30 hodin. Odvolací soud proto uzavřel, že nalézací soud nijak nepochybil, když hlavní líčení konal v nepřítomnosti obžalované.

6. Právo obžalované vypovídat a vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou jí kladeny za vinu, je jedním ze základních práv obžalovaného v trestním řízení. Vzhledem k tomu, že obžalovaná u soudu I. stupně vypovídat nemohla, umožnil jí odvolací soud realizovat toto právo u veřejného zasedání. Obžalovaná vypovídala velmi podrobně. Většinou však ulpívala na detailech, které nejsou pro posouzení této trestné věci podstatné. Obžalovaná potvrdila, že měla vážný zájem o koupi nemovitosti manželů H., které za tím účelem navštívila v Xxx. Poškození ji informovali o tom, že prodej realizují prostřednictvím Realitní kanceláře Xxx, domluvili si společnou schůzku, které se zúčastnili manželé H., paní M. s kolegyní a ona doprovázená Ing. L.. Tam se dohodli na koupi za částku 3.600.000 Kč. Paní M. řekla, že připraví smlouvu a požádala jí, aby zaslala částku 130.000 Kč na její účet. Obžalovaná s tím souhlasila a makléřku informovala, že by ráda nemovitost koupila na hypoteční úvěr. Paní M. jí pak zaslala na vědomí text rezervační smlouvy a pozvala jí na schůzku. Obžalovaná tyto termíny neakceptovala, neboť ještě neměla vyřízený úvěr u banky a také proto, že s textem rezervační smlouvy nesouhlasila. S manželi H. byla stále v telefonickém kontaktu a potvrzovala svůj vážný zájem o koupi jejich nemovitosti. Na domluvenou schůzku k notáři se také nedostavila, neboť nesouhlasila s postupem realitní kanceláře. Nechtěla zasílat žádné peníze do notářské úschovy, když neznala podmínky smlouvy o notářské úschově ani podmínky kupní smlouvy. Dne 15.11.2016 obdržela od realitní makléřky M. email, že manželé H. ukončují jednání o převodu jejich nemovitosti do vlastnictví obžalované a pro její nespolehlivost, a to přesto, že měli s poškozenými domluvený termín u notáře na 23.11.2016. Byla přesvědčená, že důvodem ukončení jednání je skutečnost, že manželé H. mají jiného kupce. Okamžitě dne 16.11.2016 podala žalobu u Okresního soudu v Klatovech a take oznámila katastrálnímu úřadu, že o nemovitost se vede soudní spor, aby byla tato okolnost v katastru vyznačena. Jejím zájmem bylo chránit práva třetích osob. Obžalovaná byla

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

konfrontována s textem emailu ze dne 20.11.2016, kde jí manželé H. jednoznačně sdělují, že s ní *chtějí uzavřít kupní smlouvu a to ihned, jakmile bude příslušná částka kupní ceny složena u pana Dr. Heřmana do notářské úschovy. Jejich nemovitost je připravena k předání, a proto nevidí důvod, proč by neměli celou záležitost uzavřít k oboustranné spokojenosti.* K tomu obžalovaná uvedla, že neměla k dispozici texty smluv, které měla u notáře podepsat. S paní H. telefonovala a řekla jí, že počká až vyprší smlouva o spolupráci s Realitní kanceláří Xxx a poté za nimi přijede a dohodnou se. Spolupráce manželů H. se společností Xxx měla vypršet v březnu 2017. Mezitím probíhalo soudní řízení, ke kterému se obžalovaná nedostavovala, neboť měla řadu osobních starostí. V té době požádal její manžel o rozvod a zemřela jí babička. Její manžel, Ing. R. manžele H. navštívil, řekl jim, že je agresivní, že se ráda soudí a že pokud ji nemovitost prodají, pravděpodobně je bude žalovat za skryté vady. V březnu 2017 tak manželé H. navštívila a paní H. jí řekla, že jí nemovitost prodat nechce. Při tomto jednání se pan H. zmínil o tom, že ve studni není pitná voda. Z tohoto důvodu pan H. snížil cenu na 2.800.000 Kč. Také na tuto schůzku ji doprovázel Ing. L.. Ten je stavař a prověřoval možnosti, jak pitnou vodu u nemovitosti zajistit. Sdělil jí, že náklady na novou studnu či vybudování čističky budou vysoké. Přesto se rozhodla nabídku pana H. akceptovat, což potvrdila osobním dopisem, který poškozeným zaslala. V té době byli manželé H. zastoupeni advokátní kanceláří. Čekala, že se někdo od nich ozve, připraví potřebné smlouvy a dojde k uzavření celé záležitosti. Nic takového se však nestalo a proto podala u Obvodního soudu pro Prahu 1 další žalobu o nahrazení projevu vůle manželů H. s uzavřením kupní smlouvy, tentokrát za kupní cenu 2.800.000 Kč. Poté co prohrála soud u Okresního soudu v Klatovech, byla povinna uhradit manželům H. náklady soudního řízení. Tyto náklady včas nezaplatila, na její majetek byla nařízena exekuce. Dlužnou částku okamžitě zaplatila a 11.března 2020 jela k manželům H., aby je požádala, aby exekuci odvolali. S paní H. mluvila pouze u vrátek. Paní H. se jí ptala, proč je pořád žaluje, ona ji odpověděla, že chce jejich nemovitost koupit. Paní H. jí řekla, že problém s vodou je již vyřešen. Obžalovaná se jí zeptala, jakou cenu tedy navrhuje a poškozená jí řekla, že chce 4.000.000 Kč. V tu chvíli vyšel ze dveří i pan H., který také s touto částkou souhlasil. Manželé H. však byli stále pasivní a proto dne 17.2.2021 podala u Obvodního soudu pro Prahu 8 další žalobu o nahrazení projevu vůle k uzavření kupní smlouvy.

7. K návrhu obžalované soud provedl důkaz listinami, které obžalovaná založila do spisu v odvolacím řízení. Často se však jedná o fotokopie části spisu, které měl k dispozici již soud I. stupně. Novým důkazem jsou však úřední záznamy o podaném vysvětlení ze dne 26.7.2022, kdy se na Obvodní oddělení PČR Sušice dostavili manželé H. a doplnili své oznámení ze dne 20.7.2022 o tom, že je dne 17.7.2022 navštívila obžalovaná a její manžel Ing. P. R. a znovu je žádala, aby jí prodali chalupu za 4.000.000 Kč nebo se bude s nimi soudit až do konce života.
8. Při posuzování této trestní věci musel odvolací soud vážit, zda výpověď obžalované má nějaký vliv na správnost skutkových zjištění soudu I.stupně a z nich vyplývající právní kvalifikaci. Nic takového však odvolací soud neshledal. Obžalovaná svými slovy a s dramatickými detaily vylíčila stejný příběh, který odpovídá popisu skutku z výroku napadeného rozsudku. Z výpovědi obžalované i důkazů, které řádně provedl soud I. stupně, vyplývá, že obžalovaná jednala s manželi H. o prodeji jejich chalupy v Xxx. Poškození měli skutečně vážný zájem obžalované svou chalupu prodat, ovšem za podmínek, na kterých se dohodli s realitní kanceláří Xxx. Součástí těchto podmínek bylo podepsání rezervační smlouvy, složení kupní ceny do notářské úschovy a poté podepsání kupní smlouvy. Obžalovaná se však těmito podmínkám odmítla podrobit. Rezervační smlouvu nepodepsala, kupní cenu do notářské úschovy nesložila a na žádné jednání, které bylo s notářem Dr. Heřmanem domluveno, se nedostavila. Je pak jen logické, že poškození s ní ukončili jednání a odmítli obžalované svoji nemovitost prodat. Obžalovaná se však s jejich rozhodnutím nesmířila a rozhodla se je k prodeji donutit. K tomuto účelu začala používat občanskoprávní žaloby, ve kterých tvrdila, že došlo k ústnímu uzavření

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

smlouvy o budoucí smlouvě kupní a žádala soud, aby nedostatek vůle manželů H. k prodeji nahradil soudním rozhodnutím. Rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 10. května 2018, sp. zn. 7C 249/2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 5. listopadu 2019, sp. zn. 56 Co 247/2018, byla žaloba obžalované zamítnuta. V odůvodnění obou rozsudků je jednoznačné konstatování, že žalované (manžele H.) nestíhala žádná povinnost k uzavření kupní smlouvy s žalobkyní (obžalovanou) a pokud se rozhodli kupní smlouvu s žalobkyní neuzavřít, byla žalobkyně povinna toto jejich právo respektovat. Obžalovaná však na manželé H. podala dne 4.11.2019 u Obvodního soudu pro Prahu 1 další žalobu a poté, co bylo řízení, vedené pod sp. zn. 13C 239/2019 zastaveno, podala další občanskoprávní žalobu u Obvodního soudu pro Prahu 8. Důsledkem těchto žalob je poznámka v katastru nemovitostí o tom, že nemovitost je předmětem soudního sporu a tato skutečnost fakticky manželům H. brání prodat nemovitost jinému zájemci.

9. Za této důkazní situace odvolací soud nepokládá za nutné doplnění dokazování výsledkem svědka Ing. L., neboť skutkový základ je prokázán beze všech pochybností.
10. Pachatelem trestného činu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku je ten, kdo jiné pohrůzkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal. Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že obžalovaná prostřednictvím občanskoprávních a zjevně šikanózních a neoprávněných žalob se poškozené manželé H. snaží přinutit k tomu, aby jí nemovitost, o kterou má zájem, prodali a to za podmínek, které určí jen ona sama. Obžalovaná nijak nerespektuje, že uzavření kupní smlouvy je dvoustranný akt, který vyžaduje vůli obou stran. Z postoje poškozených je zřejmé, že obžalované svou nemovitost prodat nechťejí. Obžalovaná však k jejich rozhodnutí nemá žádný respekt. Každý rozhovor, který sama zinscenuje, například pod záminkou informování poškozených o tom, že dlužnou částku uhradila, interpretuje jako nové jednání o uzavření kupní smlouvy a učiní ho základem pro podání nové žaloby. Přestože již od okamžiku, kdy jí bylo doručeno odůvodnění rozsudku Okresního soudu Klatovy, sp. zn. 7 C 249/2016, ví, že podobná jednání či neformální rozhovory není možné interpretovat jako ústní uzavření smlouvy o budoucí smlouvě kupní, obžalovaná však stále ve své snaze pokračuje, stále vede s poškozenými občanskoprávní spory, které jim brání realizovat jejich vlastnické právo a tato situace i vleklé soudní spory bez naděje na racionální řešení výrazně ovlivňují každodenní život poškozených. Neoprávněné zásahy do ústavních práv poškozených je nutné považovat za těžkou újmu na jejich právech, a proto je nutné jednání obžalované kvalifikovat jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku.
11. Jediným důvodem, pro který nemohl napadený rozsudek obstát a musel být změněn, je skutečnost, že obžalovaná byla znovu soudně trestána. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. dubna 2022, sp. zn. 3T 62/2020 byla odsouzena pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm.a),b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Obžalované byla také uložena povinnost během zkušební doby podle svých sil nahradit způsobenou škodu. Současně jí byl uložen peněžitý trest v celkové výši 20.000 Kč vyměřený podle § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku v počtu 100 denních sazeb ve výši 200 Kč s tím, že bude zaplacen v měsíčních splátkách ve výši 2.000 Kč, splatných vždy do každého 20. dne v měsíci s tím, že právní splátka musí být zaplacená do 20. dne v měsíci následujícím po měsíci, v němž rozsudek nabude právní moci a to pod ztrátou výhody splátek. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 6. března 2022, kdy bylo usnesením městského soudu odvolání obžalované zamítnuto.
12. Vzhledem k tomu, že obžalovaná se zažalovaného jednání dopustila v době od 16.11.2016 do 3.12.2020 (páchání tohoto trestného činu bylo ukončeno sdělením obvinění) tedy předtím, než

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

byl vynesena rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.4.2022, sp. zn. 3T 62/2020, musí být obžalované ukládán souhrnný trest a to podle trestní sazby nejprísnejšího ze sbíhajících se trestných činů, čímž je přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr.zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od šesti měsíců do čtyř let a trest peněžitý. Při odůvodnění tohoto trestu je možné plně souhlasit s argumenty nalézacího soudu, který jako polehčující okolnost ve prospěch obžalované přiznal její předchozí bezúhonnost. Jako přitěžující skutečnosti vnímá to, že obžalovaná své jednání spáchala s rozmyslem, po předchozím uvážení, trestného jednání se dopustila na dvou osobách vysokého věku a pokračovala v něm téměř po dobu pěti let. K tomu je nutné připočíst i to, že obžalovaná svůj postoj nezměnila ani poté, co byly ve věci vydány civilní rozsudky, ze kterých obžalovaná musela zjistit, že není v právu, ale ani poté, co proti ní bylo zahájeno trestní řízení. V tomto smyslu je nutné obžalovanou poučit o tom, že podle § 12 odst. 11 tr.ř. pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.

- 13.Pro úvahu soudu o vhodném trestu je v současné chvíli zásadní skutečnost, že se jedná o trest souhrnný, který v sobě zahrnuje jednání, pro které je obžalovaná souzena v tomto řízení, tak jednání, pro které byla potrestána rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.dubna 2022, sp. zn. 3T 62/2020. Vzhledem k tomu, že obžalovaná žila většinu svého života řádným způsobem a toto je její první trest, byť zahrnuje dvě jednání, soud obžalované uložil trest ještě v dolní polovině trestní sazby v trvání dvaceti měsíců. Výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce čtyřiceti měsíců. Soud pokládá za nezbytné uložit obžalované též povinnost zdržet se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů poškozených E. H. a D. H.. Současně soud obžalovanou upozorňuje, že podávání šikanózních žalob s cílem poškozené donutit k jednání, které učinit nechtějí, může být znovu posouzeno jako trestný čin. Vzhledem k tomu, že tento výrok o trestu zahrnuje i potrestání z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, kterým byla obžalované uložena povinnost nahradit poškozené M.L. škodu ve výši 4.400 Kč a poškozené společnosti Proten s.r.o. škodu ve výši 11.773 Kč, soud uložil obžalované i povinnost během zkušební doby tuto škodu podle svých sil uhradit. Tento výrok byl převzat z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 stejně jako výrok o peněžitém trestu v celkové výši 20.000 Kč, současně soud postupoval podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku a výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.4.2022, sp. zn. 3T 62/2020 zrušil.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je

rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 7.září 2022

JUDr. Zuzana Zápalková, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.